Det eneste deres forsøg har resulteret i, er uforpligtende samarbejdsmodellerer.
Som socialdemokrater er vi forpligtet til det internationale samarbejd. Og vi klan ikke bruge deres modeller.
Fordi vi tager internationaliseringen alvorligt. Og ikke tror, at det er noget vi kan melde os ud af.
EU er vores model. Vores ramme til skabelsen af et socialdemokratisk Europa.
Det har vi chancen for nu, hvis vi tænker offensivt og uden forbehold.
Kære Partivenner.
Turen til New York og kø'en foran folkekøkkenet viser, at den amerikanske model ikke er vejen frem. Snarer tilbage.
Det samme viser kommunismens sammenbrud i Øst.
Der er en vej frem. Den vej vi sidder her for i dag. Den socialdemokratiske vej.
Vores vej er det mest succesrige svar på videreudviklingen og fornyelsen af det moderne velfærdssamfund.
Vi arbejder for frihed. Den frihed der ikke eksisterer i USA og som ikke eksisterede i Øst.
Det er ikke Venstre og Konservative, der har leveret friheden. Slet ikke SF. De var end ikke opfundet, da vi tog fat.
Vores projekt er faktisk storleverandør af frihed. I 125 år har det stået øverst på dagsordenen. Det mål forlader vi aldrig. Det er simpelthen vores.
Fortsat god kongres.
Kapitalen bliver mere og mere grænseoverskridende. Der handles med så enorme summer, at det danske statsbudget kommer til at ligne en børneopsparing, fra et sekund til et andet.
Miljø, økonomi, kriminalitet, flygtningen, sikkerhed osv. Alt internationaliseres.
Vi kan ikke se bort fra, vi er en del af et internationalt samfund. Hvor vi ikke kan isolere os. Hvor vi er afhængige af hinanden. I et stærkt gensidigt afhængighedsforhold.
Nationalstaten ikke længere er den perfekte ramme til at hamle op med de grænse-overskridende problemer.
I en verden hvor kapitalen i stigende grad internationaliserer er det vores opgave at finde modsvar.
Modsvar der dæmmer op for kapitalens og dens frie markedsøkonomis uheldige

sider.
Til denne opgave, er der til dato kun et eneste projekt, der har bevist sin duelighed.
Den Europæiske Union.
Et unikt projekt. Der har størstedelen af æren for at den generation jeg tilhører, ikke har oplevet ødelæggende krige på det europæiske kontinent.
I har om nogle opdraget os til, at fred er noget man skal kæmpe for. I gik i fredsmarcher, blokerede for amerikanske krigsskibe og sendte os med Next Stop både til Nevada og Sovjet.
I har opdraget os til at tage et medansvar for freden. Og lige netop derfor arbejder vi for der europæiske projekt.
Et projekt vi socialdemokrater bare skal holde af.
Vi har fået det, som vi ønskede. En Maastricht-Traktat, der har givet os de politiske rammer til at styre manddomskræfterne.
En kommende åbning mod Øst og Syd, der præcis er vores vision om. Et åbent Europa tilbage fra 1986.
Rammerne for et socialdemokratisk Europa ligger lige foran os. Nu mangler vi bare visionerne.
Alt for længe har vi været bundet af flæskefarsen, et halvt ja og en tiltro til at forbehold over for udviklingen er vejen frem.
Vi respekterer folkeafstemningen.
Men hvad vi tog forbehold for i går, er måske ikke rigtigt at tage forbehold for i dag.
Vi kan nu se at de realpolitik konsekvenser af vores forbehold. Og de problemer de giver.
Se på Venstres seneste udspil til en såkaldt reform af velfærdssamfundet; "Velfærd og valgfrihed" eller for den sags skyld deres seneste sundhedsudspil.
Alt sammen ældgammelt og umoderne. Et håbløst og forkert svar på videreudviklingen af et moderne velfærdssamfund.
Venstre og Konservative bryster sig af friheden, Men hvilken frihed? Ja, en uægte, negativ og splittende frihed. Det er, hvad de har at byde på.
Friheden, den er vores. Det har den altid været. Den vil fortsat være målet for vores arbejde.
Selv om vores ideer er gamle. Gør de en forskel.
De sætter dagsordenen. En moderne dagsorden.

Hvor miljøet er i front, uddannelsen er i centrum og hvor ansvaret overfor de svageste er den vigtigste indikator på, om vores samfund har det godt.
En moderne dagsorden. Der har skabt et moderne velfærdssamfund med høj levestandard, højt uddannelsesniveau og en befolkning af selvstændige, kritiske individer.
Der stadig stiller nye krav til fornyelsen og videreudviklingen af vores velfærdssamfund.
En afgjort succes. Der forpligter.
Den veluddannede og kritiske dansker, den høje levestandard og de stadig stigende krav til os og vores samfund. Betinger konstant fornyelse og videreudvikling af vores velfærdssamfund.
Hvorfor?
Fordi velfærdssamfundet fortsat er vores mål. Et mål vi ikke har nået endnu. Fordi vi ændrer os. Og fordi verden udenfor denne sal, er i konstant bevægelse.
Selve opretholdelsen af velfærdssamfundet er betinget af, at vi finder de løsninger, der matcher virkelighedens udfordringer.
Derfor er det en fejlslutning af dimensioner ikke, at ville debattere fornyelsen. Rent faktisk burde vi ikke gøre andet.
Når vores egen succes har skabt et samfund af vidende, kritiske og selvstændige individer. Må vi videreudvikle ud fra det. Og finde svar, der matcher det vi har skabt.
Finde et sæt af værdier eller rettigheder til gavn for alle. Uanset social status.
Den første grundlæggende rettighed skal være retten til at vælge. Mange af os er vant til alternativer. Hvad enten det gælder indkøb eller privat service.
Men retten til det frie valg har sine begrænsninger. Den er langt hen af vejen forbeholdt, dem der har ressourcerne til at agere på det private marked.